

Geachte lezer,

Ik schrijf u omdat leven in Wijk aan Zee mij ongerust maakt. Ik word regelmatig wakker van de stank of ik wordt onpasselijk als ik buiten kom. Een penetrante zwavellucht, olielucht, cokeslucht of hoe je het ook moet omschrijven. Als ik het raam open laat, hoor ik het geluid van de schrotverwerking. Het klinkt alsof het staal van metershoog naar beneden wordt gegooit. Ik leef zo langzamerhand niet meer in een mooi kustdorp maar midden op een industrieterrein. Ik heb een dochter, Sanne, van 19 en een zoon, Gijs, van 18. Ik wil dat zij gezond blijven, gezond oud kunne worden. Dat hoop ik voor mezelf ook. Maar ik begin overtuigd te raken dat dat waarschijnlijk niet lukt in deze ongezonde omgeving. Ik overweeg al een tijdje om te verhuizen, ver weg uit deze verpestte atmosfeer. Maar leven in Wijk aan Zee is in vele opzichten genoeg de moeite waard. Als de overheid zijn verantwoordelijkheid eindelijk eens neemt.

De afgelopen periode kregen wij de eerste resultaten van de verschillende gezondheidsonderzoeken. Uit het GGD kankerregistratie-onderzoek blijkt dat in Beverwijk 27% meer longkanker voorkomt. In ons buurdorp Velsen komt bovengemiddeld veel leukemie voor, overigens is dit volgens het rapport in de hele regio Midden Kennemerland verhoogd. Uit de nieuwste stofmetingen van het RIVM bleek dat er in onze speeltuinen en tuinen nog altijd hoge concentraties lood en vanadium aanwezig zijn en dat het aantal kankerverwerkende PAK's is toegenomen. Mijn zorgen zijn evenredig gestegen.

Maar dit is niet het enige slechte nieuws. In de begeleidende brief (pdf) vindt u een opsomming van negen zwaar verontrustende nieuwsberichten uit het afgelopen jaar. Uit ieder bericht blijkt dat Tata Steel de uitstoot, veiligheid en opslag van zeer gevaarlijke stoffen niet op orde heeft en dat vergunningen niet worden gehandhaafd. 'Een ontembaar monster' noemde de directie de fabriek in 2018. Twee jaar later is dat monster nog lang niet getemd. We zien de Provincie Noord-Holland en de Omgevingsdienst te kort schieten bij vergunningverlening, toezicht en handhaving.

Beste heren en dames politici. Mijn vraag is even simpel als complex. Kunt u garanderen dat mijn kinderen niet met hun gezondheid de rekening betalen? En wat gaat u eraan doen om mij dit te garanderen? Daarbij vraag ik expliciet niet om nog meer onderzoek, maar om actie. Het Concept programma Tata Steel 2020 - 2050, opgesteld door de Provincie Noord-Holland is niet toereikend. Ik onderschrijf de reactie van de dorpsraad Wijk aan Zee. Het programma moet concreter en voorzien van meetbare doelen. Vergunningen moeten worden aangepast, structureel gemonitord en gehandhaafd. Gevaarlijke en onveilige fabrieken moeten worden gesloten.

Als bezorgde burger reken ik op jullie.

Met vriendelijke groet,